

Ik werd zwanger door een one night stand. Voor een abortus moest ik naar Nederland.

Mijn oudere zus en ik wilden voor de grap eens een zwangerschapstest uitproberen. Voor ik het wist, kreeg ik een positief resultaat.

Mijn wereld stortte in. **Het enige wat ik wist, was dat ik het niet wilde houden.** Mijn zus zei meteen dat ze mij zou steunen, dat **het over mijn lichaam ging en dus ook mijn beslissing was.**

Samen met mijn zus ging ik die avond naar de huisarts. Die nam bloed af voor een tweede test. De dag erna kwam het resultaat: ik ontdekte dat ik **zwanger was geworden door een one night stand** die ik voor mijn toenmalige relatie had.

Daardoor wilde mijn partner dat ik het **geheim hield.** Hij dacht dat zijn familie mij zou verplichten het te houden. Ik kreeg het gevoel dat mijn lief **niet naar mijn mening luisterde.**

"Ik voelde onbegrip. Ik snapte niet waarom je in Nederland tot 22 weken abortus kon plegen, en in België dan niet."

Het is niet dat ik geen kinderen wil, maar **op dat moment was ik niet in de juiste situatie om een kind groot te brengen.** Ik was 20, nog student en woonde bij mijn mama.

Al snel bleek dat ik niet lang kon wachten als ik abortus wilde plegen. De volgende maandag had ik een afspraak bij een LUNA abortuscentrum. **Dat was de eerste plek waar ik me begrepen en minder eenzaam voelde.**

Daar deden ze een echo en **kreeg ik te horen dat ik 1 dag te laat was om in België nog abortus te kunnen doen.** Dit kwam door de verplichte bedenktijd van 6 dagen.

Dit nieuws bracht vooral veel onbegrip naar het systeem en de regelgeving in België bij mij naar boven. Ik begreep niet waarom je in Nederland tot 22 weken abortus kon plegen, en in België dan niet.

Ik was wel onder de indruk van hoe ik begeleid werd. **Dankzij de aanbeveling en hulp van het abortuscentrum kwam ik uiteindelijk terecht in een kliniek in Utrecht, in Nederland.** Mijn mama ging mee en ik hield op afstand contact met mijn toenmalige partner.

"Dankzij de steun die ik kreeg, kan ik er vandaag gewoon over praten als een normaal deel uit mijn leven."

Praat erover

Chat met LUNA

Dinsdag 18:00-20:00 uur,
woensdag en vrijdag 14:00-
16:00 uur, zaterdag 10:00-
12:00 uur.

Ga langs bij LUNA

Maak een afspraak bij een
LUNA-centrum in je buurt

Op de weg daarheen voelde het **alsof ik iets illegaals ging doen**. Mijn abortus werd niet ondersteund door de Belgische ziekenfondsen en we moesten cash betalen.

De ingreep zelf verliep vlot: ik werd heel goed geholpen, verzorgd en begrepen. Ik was ergens ook meteen gerustgesteld dat de ingreep gebeurde onder volledige verdoving. Zo moest ik niets horen of zien en was het voorbij wanneer ik wakker werd.

Ik lag met vier op een kamer, wat ik wel confronterend vond. **Na de ingreep, toen ik wakker werd, heb ik een klein traantje gelaten.** Misschien omdat mijn lichaam ergens tot het besef kwam dat er iets zeldzaam weg was.

Na een hele rollercoaster aan gebeurtenissen kan ik er vandaag gewoon over praten als een normaal deel uit mijn leven. Dat is dankzij de begeleiding van het abortuscentrum, mijn huisarts, mijn gynaecoloog, mijn psycholoog en uiteraard ook mijn gezin.

"Aan andere jongeren die dit meemaken wil ik zeggen: weet dat je er niet alleen voor staat."

In mijn toenmalige partner verloor ik mijn vertrouwen. **Na de ingreep mocht en wilde ik ook even geen seks hebben.** Mijn lichaam moest genezen en ik had een grote angst om opnieuw ongewenst zwanger te geraken. **Mijn lief vond het moeilijk om te wachten. Ik voelde me niet begrepen en daardoor ook eenzaam.**

Aan mijn jongere zelf en andere jongeren die dit meemaken, wil ik graag zeggen: het proces kan eenzaam, taboe en illegaal voelen, maar weet dat je er niet alleen voor staat. Ik had mijn ouders, zus en vrienden, naast mijn ex-lief. **Maar stel dat je die steun niet hebt, staan de mensen van het abortuscentrum ook naast jou als vertrouwenspersoon.** Zij doen dit met heel hun hart.